

భార్యమాటలే చెవుల్లో గింగురు
మంటున్నాయి...చీ...ఏమిటిది! ఎన్నడూ.
లేనిది...తనకు ఇటువంటి ఆలోచనలు
వస్తున్నాయి!

“ఈ పూళ్ళో నా తడాకా తెలిస్తోంది
లేదు...తలొంచని యీరుడని మనకి
పేరు...”

అవును...తలవంచని వీరుడు తను.
భయపడి వెనక్కి తగ్గడం తన రక్తంలో
లేదు. వందమంది కాదు...వెయ్యిమంది
వున్నా దూసుకు పోగలడు తను...

మందభాగ్యుని మీదికి ముంచుకు
వస్తున్న మృత్యువులా ఆకాశంలో చీకటి
అలముకుంటున్నది... అప్పుడప్పుడే
వీటిలో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

గమ్యం దగ్గరపడుతున్న కొద్దీ
ఆవేశంతో అతడి హృదయం ఉప్పొంగు
తున్నది. కర్వవ్యదీక్ష అతివేగంగా
అతడిని గమ్యానికి ఈడ్చుకు వెడు
తున్నది...

రావలసిన చోటికి రానేవచ్చాడు...
గుంపులు గుంపులు జనం...ఇసుకవేస్తే
రాలని జనం...తోపిడి...క్రొక్కినలాట
...హాహాకారాలు...చొక్కాలు చిరుగు
తున్నాయి...మక్కెలు చిరుగుతున్నాయి
...పోలీసుల లాఠీఛారి...కొందరికి
రక్తపుగాయాల...

“శత్రువులను తరిమికొట్టండి. దేశ
ద్రోహులను తుదముట్టించండి. విద్రో
హాలముతాను సర్వనాశనం చేసిన
సాహస గూఢచారికథ...అంతరాతీయ
గూఢచారి ముతాను హదిలెత్తించిన

అపూర్వ గూఢచారి కథ...నేడే
చూడండి...

—జేమ్స్ బాండ్ 777—
రెండు చేతుల్లో రెండు పిస్తోళ్ళు
పట్టుకుని, ఎడంకాలితో ఒకణ్ణి, కుడికా
లితో ఒకణ్ణి తన్నుతున్న కథానాయకుని
20 అడుగుల ఎత్తుబొమ్మ కనిపించగానే
అతడికి పూనకం వచ్చింది. ‘హుం’
అని హుంకరించి, కరికి లంఘించు
కొడమ సంగమువలె 40 పైసల
బుకింగ్ వద్ద మూగిన వందలాది జనం
మీదికి చిరుచుకువడ్డాడు. మోచేతులతో
అడ్డువచ్చిన వాడినల్లా పొడిచేశాడు.
చొక్కా చిరిగిపోయింది. దానితో
పూనకం మరి ఎక్కువయింది.
ముందున్న వాళ్ళని జట్టువట్టుకుని వెనక్కి
లాగాడు. పక్కనున్న వాళ్ళ దొక్కల్లో
తన్నాడు.

“ఏయ్...నీకే చెప్పేది...ఏంటా
దొర్లనయ్యం...ఇవతలికి వచ్చావా లేదా”
అంటూ పోలీసు లాఠీతో కొట్టాడు.
నుదురు చిట్టి బొటబొట రక్తం కారింది.
అయినా అతడు లక్ష్యపెట్టలేదు. నెత్తురు
తుడుచుకోనైనా లేదు. పద్మవ్యూహంలో
అభిమన్యుడేలా ద్వీగుణీకృతావేశంతో
గుంపును చీల్చుకుని వెళ్ళి బుకింగ్
గూట్లో చెయ్యిపెట్టాడు.

“ఈ పూళ్ళో మన తడాకా తెలి
స్తోంది లేదు. తలొంచని ఈరుడని
మనకి పేరు” అని మీసం దువ్వూతూ,
టి క్లెబ్ తీసుకుని హాల్లోకి
ప్రవేశించాడు.

వల

ఆపీసునుంచి బయటపడి, యింటిదారి పట్టాను. ఎండలు మండిపోతున్నాయి.
గోల్ మార్కెట్ దగ్గరకు వచ్చేసరికి గొంతుక తడి ఆరిపోయింది. క్యాలిటీ
కొంటర్లో, ‘పాంటా’ అరంజి తాగి, రూపాయి నోటిచ్చాను.

“చిలర లేదుసాబ్! పావలా తవ్వక తీసుకోండి!” అన్నాడు. పావతను
నవ్వుతూ.

మూడోరోజు సాయంత్రం - నేనూ, భలా-గోల్ మార్కెట్ వెంట్రో
మాటాడకొంటున్నాం. “దాహమేసోంది రావ్, ఇద, డ్రింకులు తాగుదాం,”
అన్నాడు భల్లా. క్యాలిటీ కొంటర్లో, రెండు ‘కోకాకోలా’లు తీసుకొన్నాం.
భల్లా డబ్బులివ్వబోతుంటే, “నువ్వూగు, యితను నాకు డబ్బులివ్వాలి.”
అంటూ-రెండు రూపాయి కాయితాలు తీసి పావతనికి యిచ్చాను “మొన్న నాకు
పావలా యివ్వాలి నువ్వు. రూపాయిపావలా తీసుకొని, ముప్పావలా తిరిగి
యివ్వ.” అన్నాను సీరియస్ గా. నా చేతిలో ఒకరూపాయి నోటు తిరిగిపెట్టా.
“చిలర లేదు సాబ్! పావలా మీరే తర్వాత యివ్వండి,” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఓ మూడు రోజులు గడిచిపోయాయి. అతని కివ్వవలసిన పావలా సంగతి
మర్చిపోయాను. నాలుగో రోజు నేనూ, మా రెండోవాడూ, మార్కెట్ కి
వెళ్ళాం. వాడు టాపీలకోసం మారాం చేశాడు. క్యాలిటీ కొంటర్ వక్కనున్న
పాన్ షాపులో పావలా టాపీలు తీసుకుని, రూపాయి నోటిచ్చాను. “చిలర
యివ్వండి సార్,” అన్నాడు కొట్టతను-రూపాయి నోటును నావైపు నెట్టుతూ.
అప్పటికే మా కుర్రవెధవ, రెండు టాపీలు మింగేశాడు. క్యాలిటీ అతని
కివ్వాలి పావలా సంగతి జ్ఞాపకాని కొచ్చింది. అతనికి రూపాయి నోటిస్తూ,
“మొన్న నీకు పావలా యివ్వాలి తీసుకొని మిగిలిన డబ్బులివ్వ,” అన్నాను.

“దాహమేసోంది, నన్నా, నాకు ‘రిమ్ జిమ్’ కావాలి,” అన్నాడు మా కుర్ర
వెధవ. వాడిది వాళ్ళమ్మలాగే, మంకువట్టు. అక్కడ రాద్ధాంతం జరగడం
నా కిష్టంలేదు. ‘సరే’ అన్నట్టుగా చూశాను. మరుక్షణంలో మావాడి చేతికి
పె నాపిల్ సీసా వచ్చింది.

“పక్క కొట్టతనికి పావలా యివ్వాలికదా అని, నీ దగ్గరకొచ్చాను. ఇప్పుడు
రూపాయి సరిపోయింది! ఎలా?” అన్నాను.

“దానికేముంది సార్! పావలా నేనిస్తాను. మీదగ్గర చిలరున్నప్పు
డిద్దురుగాని!” అంటూ- కాష్ బాక్స్ తీసి, పావలా కాసిచ్చాడు, వెంటనే నేను
జేబులోంచి మరో రూపాయి నోటు తీసి అతనికిస్తూ, “నాకో ‘లిమ్మా’ కావాలి,”
అన్నాను. అతనిచ్చిన లెమన్ తాగి, పక్క కొట్టతనికి పావలా యిచ్చేసి,
మా కుర్రాడి జబ్బుపట్టుకుని యింటిదారి పట్టాను- క్యాలిటీ పావతని వలనుంది
తప్పించుకొన్నానన్న సంతృప్తితో.